

РЕШЕНИЕ

№ 15894

гр. София, 02.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 26.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7372** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Интернешънъл Кар Сървисис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. В, ап.14, срещу РА № 22221719007657-091-001/26.01.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], в частта в която е изменен с Решение № 657/03.05.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], с който на дружеството са определени допълнително задължения по ЗДДС за д.п. м.02.2019 г. в размер на 63043.50 лв. главница и лихви за просрочие в размер на 16233.69 лв.

Жалбоподателят в жалбата си, в допълнение към нея, в съдебно заседание и представени писмени бележки по делото, чрез процесуалния си представител, твърди нищожност на РА, алтернативно излага съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Посочва се, че РА е нищожен, тъй като е издаден от некомпетентен орган. Твърди се още, че дружеството е приложило разпоредбата на чл.45, ал.3 от ЗДДС и извършената доставка е освободена. Моли оспорваният ревизионен акт да бъде прогласен за нищожен, алтернативно да бъде отменен изцяло. Претендира разноси по делото.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен.

Претендира разноси по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № 22221719007657-020-001/ 28.11.2019 г. / л. 14 от делото/, издадена от С. Т. К., на длъжност началник сектор в ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ КАР СЪРВИСИС“ ЕООД за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за периодите от 01.10.2014 г. до 31.08.2019 г. и за корпоративен данък (КД) за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2018 г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК на 12.12.2019 г. и съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 12.03.2020г. Срокът е продължен до 12.08.2020 г. със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221719007657-020-002/ 11.03.2020 г., №Р-22221719007657-020-003/ 03.04.2020 г. и №Р-22221719007657-020-004/ 07.05.2020 г./ л.22-23, л.29-30, л.36-38 от делото/. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221719007657-020-005/ 16.04.2021 г. е променен съставът на ревизиращия екип/ л.44-45 от делото/ Всички заповеди са издадени от органа издал първоначалната ЗВР. Същият е определен да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК със Заповед №РД-01-128/ 18.02.2020 г./ л.161 -162 от делото/.За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221719007657-092-001/ 14.10.2021 г./ л.49-75 от делото/, връчен по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК на 18.10.2021 г. Дружеството не е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу РД не е постъпило писмено възражение.Ревизията е приключила с РА №Р-22221719007657-091-001/ 26.01.2022 г./ л.87 – 96 от делото/,издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор в ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Д. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 07.02.2022 г.

Установено е, че през ревизираните период дружеството е извършвало дейност по техническо обслужване и ремонт на автомобили, както и търговия на дребно с части и принадлежности за автомобили. „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ КАР СЪРВИСИС“ ЕООД разполага с кадрова и материално-техническа обезпеченост.

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за определяне на данъчните задължения и обезпечаване на необходимите доказателства са извършени редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени два броя Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ), в отговор на които са представени такива на 10.01.2020г., 22.01.2020 г. и на 09.03.2020 г.

На 05.08.2020 г. от ревизиращите е извършено посещение в офиса и складовото помещение на дружеството, находящи се в [населено място], [улица], обективизирано в Протоколи №1649347 и №1649348/04.08.2020 г. Прегледани са оригинали на първични и вторични счетоводни документи,

С протокол №Р-22221719007657-ППД-001/ 19.02.2020 г. са приобщени доказателства, събрани в хода на извършена проверка, във връзка с УИН №П-22221419043605.

На основание чл. 45 от ДОПК е инициирана насрещна проверка на „КАР ДИЗАЙН ЛИМИТЕД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], приключила с ПИНП №П-22221720130133-141-001/10.09.2020 г.

След анализ на представените доказателства и съпоставката им с информационния масив на НАП, органите по приходите са констатирани, че през м. 02.2019 г. „ИНТЕРНESHЪНЪЛ КАР СЪРВИСИС“ ЕООД е извършило освободени доставки към „ДАСИ КАР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] на обща стойност 834 000,00 лв. Предмет на сделките е продажба на земя и сгради, находящи се в Р., [улица]. Същите са подробно описани по площ, местонахождение, предназначение и сума на страници 28 и 29 в РД. С цел удостоверяване реалността по доставките, от жалбоподателя са представени копия от нотариални актове за покупко-продажба на недвижими имоти, доклади за оценка на недвижими имоти от 25.01.2019 г., изготвени от регистриран оценител на недвижими имоти – Р. И. И. и копия на фактури. Като основание за неначисляване на ДДС е посочен чл. 45, ал. 3 от ЗДДС.

Органите по приходите са констатирани, че процесните недвижими имоти представляват автосервиз и не отговарят на определението за нова сграда към датата на продажбата им. Имотите, които са обект на прехвърлителна сделка по спорните фактури, са придобити от „ИНТЕРНESHЪНЪЛ КАР СЪРВИСИС“ ЕООД през 2007 г. и 2012 г., като е ползвано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 115 289,24 лв.

Посочено е, че съгласно разпоредбите на чл. 79, ал. 2 от ЗДДС регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, съответно изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за получена услуга, при извършване на последваща доставка на стоката или услугата, за която не е налице право на приспадане на данъчен кредит, дължи данък в размер на ползания данъчен кредит. Органите по приходите са съобразили разпоредбата на чл. 79, ал. 3 от ЗДДС и са изчислили, че „ИНТЕРНESHЪНЪЛ КАР СЪРВИСИС“ ЕООД е следвало да начисли с протокол при продажбата данък в размер на 62 938,00 лв. Данъкът е определен по формулата на т. 1 от посочената разпоредба, в която е регламентирано, че за недвижими имоти дължимият данък е равен на начисления ДДС при придобиването умножен по 1/20 и по броя на годините от настъпването на обстоятелството по ал. 1 и ал. 2, включително за годината на настъпване на обстоятелството, до изтичане на 20-годишния срок, считано от началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че имотът не е използван повече от една година след годината на упражняване на правото на данъчен кредит.

Отделно от това на същото основание при ревизията е доначислен ДДС в размер на 17 602,47 лв. за м. 02.2019 г. във връзка с упражнено през м. 11.2008 г. право на приспадане на данъчен кредит в размер на 39 116,60 лв. по фактури, издадени от „ДАСКАЛОВ КАР КЪМПАНИ“ ЕООД за извършени строително-монтажни работи на продадените недвижими имоти.

По този начин за м. 02.2019 г. е доначислен ДДС общо в размер на 80 540,47 лв. (19 200,00 лв. за продадените недвижими имоти, придобити през 2007 г., 43 738,00 лв. за продадените недвижими имоти, придобити през 2012 г. и 17 602,47 лв. във връзка с извършени СМР на продадените имоти).

Органите по приходите са констатирани и основания за извършване на корекция на

декларирания резултат за данъчен период м. 06.2019 г. Посочили са, че видно от приобщените документи, в хода на ревизионното производство на „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ КАР СЪРВИСИС“ ЕООД е извършена оперативна проверка (инвентаризация) на наличните стоково-материални запаси в магазин със складова база, находящ се в Р., [улица], за което е изготвен Протокол №0384542/ 11.06.2019 г. Установени са липси на стоки на стойност 5 412,88 лв. Поради това и на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, за м. 06.2019 г. са начислили данък в размер на 1 082,58 лв. и са определили лихви за забава в размер на 207,44 лв. При така установените допълнителни задължения по ЗДДС резултатът за периода е коригиран от ДДС за възстановяване в размер на 277,04 лв. на ДДС на внасяне в размер на 805,54 лв.

За данъчен период м. 07.2019 г. са начислени лихви в размер на 68,96 лв. върху невнесен в срок данък в размер на 277,04 лв., приспаднал от ревизираното лице от декларирания за м. 06.2019 г. данък за възстановяване.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА № Р-22221719007657-091-001/26.01.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], пред директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], който с Решение № 657/03.05.2022г. е изменил РА като установения резултат за д.п. м.02.2019г. е намален и е определен данък за внасяне в размер на 63043.50 лв.В останалата част РА е отменен.

В хода на настоящото съдебно производство от ответника са представени допълнително писмени доказателства – част от административната преписка.

Други доказателства не са ангажирани от страните в производството.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред на РА, в частта, в която е изменен с Решение № 657/ 03.05.2022г. на директора на Дирекция на „ОДОП“ – [населено място], поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Видно от представените доказателства по делото процесното ревизионно производство е било образувано със ЗВР ЗВР № 22221719007657-020-001/ 28.11.2019 г. / л. 14 от делото/, издадена от С. Т. К., на длъжност началник сектор в ТД на НАП С., с която е определено ревизията да се извърши от А. К. К. – гл.инспектор по приходите – ръководител на ревизията и К. Н. В. – гл.инспектор по приходите.

Съгласно чл. 112, ал. 1 от ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагането на ревизия. Съгласно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, РА се издава от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията. Ръководител на ревизията е този орган по приходите, посочен в заповедта за възлагане (чл. 113, ал. 1, т. 2 от ДОПК), а органът, възложил ревизията, е органът по приходите, на който са делегирани правомощията за това по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК.

В Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по т. д. № 10/2016 г. на ВАС изрично е прието, че "за да е налице валидно издаден ревизионен акт в общата хипотеза на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, последният следва да е издаден съвместно от две лица: 1. от органа, имащ качеството на "възложил ревизията", определен за това с акт на Директора на компетентната териториална Дирекция и 2. от орган по приходите,

определен за ръководител на ревизията със заповедта за възлагането на същата. Единият е определен по силата на закона и заповедта на териториалния директор чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, а другият - от първия, въз основа на заповедта за възлагане на ревизия чл. 113, ал. 1, т. 2 от ДОПК.

Няма спор, че в конкретния случай ревизионното производство е образувано с горепосочената ЗВР, издадена от С. Т. К., на длъжност началник сектор в ТД на НАП С., която безспорно е притежавала персонална материална компетентност за издаването на ЗВР, съгласно приложената по делото Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на и.д. директор на ТД на НАП – С. (л. 12-13 от делото).

Съгласно чл. 113, ал. 3 от ДОПК органът, възложил ревизията, притежава материална компетентност да издаде по реда на чл. 113, ал. 3 от ДОПК ЗВР, с която да измени издадена от него предходна ЗВР, в т. ч. и за изменение на определените с нея ревизиращи органи, но когато това е обусловено от изземване по чл. 7, ал. 3 от ДОПК, е необходимо преди това изземването да е направено от компетентния за това орган със законосъобразен акт. От разпоредбата на чл. 7, ал. 3 от ДОПК следва правилото за неизменност на компетентния орган по приходите за разглеждане и решаване на конкретен въпрос или преписка. Изключение е изземването на разглеждането и решаването на въпроса/преписката и възлагането им на друг орган, а предпоставките за това са изчерпателно регламентирани в закона в приложимата му редакция.

Видно от представената ЗИЗВР №Р-22221719007657-020-004/ 07.05.2020 г.

/ л.37 -38 от делото/ срокът за завършване на ревизията е определен до 12.08.2020г. Ревизията не е приключила в този определен срок. Осем месеца по -късно е издадена ЗИЗВР № №Р-22221719007657-020-005/ 16.04.2021 г./ л.44-45 от делото/, с която е променен състава на ревизиращия екип като за ръководител на ревизията е определено лицето Д. С. С. – гл.инспектор по приходите в сектор „Ревизии“ в И. Б..

По повод на направените възражения за нищожност на оспорвания РА от жалбоподателя, съдът е дал възможност на ответника да представи доказателства за компетентност на органите издали РА. В тази връзка са представени Заповед № РД-01-128/ 18.02.2020 г. и Заповед № РД-01-709/07.12.2020г. / л. 161-163 от делото/.

В чл. 7, ал. 3 от ДОПК е определен и компетентният орган, който при наличие на предвидените в същата разпоредба случаи следва да из земе преписката и да я възложи на друг равен по степен орган, и това е определеният в закона горестоящ орган. Началникът на сектор е горестоящ по отношение на органите по приходите на експертни длъжностни предвид йерархията по чл. 7, ал. 1 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП), но не е определен в закона горестоящ орган по смисъла на чл. 7, ал. 3 от ДОПК. При действието на чл. 7, ал. 3 от ЗНАП правомощието по чл. 7, ал. 3 от ДОПК е част от компетентността на изпълнителния и на териториалния директор или на определени от тях служители на агенцията. Съгласно чл. 7, ал. 3 от ЗНАП изпълнителният директор и териториалният директор упражняват правомощията по чл. 7, ал. 3 от ДОПК и могат да оправомощават със заповед своите заместници или да определят други служители от агенцията да упражняват техни правомощия.

В конкретния случай, в административната преписка на л.52 от 1 том е представено Решение № Р-22221719007657-098-001/16.04.2021г. за изземване на разглеждането и решаването на конкретен въпрос/ преписка, издадено от С. Т. К., органът възложил ревизията.В същото е посочено, че считано от 31.12.2020 г. служебните отношения с А. К. К. – гл.инспектор по

приходите – ръководител на ревизията, са прекратени поради придобито право на пенсия, съгласно Заповед № РД-01-709/07.12.2020 г. на директора на ТД на НАП. По делото е представена Заповед № РД-01-128/ 18.02.2020 г., която съдържа оправомощаване на служители да упражняват правомощия по чл.7 ал.3 от ДОПК, включително и на С. Т. К., органът възложил ревизията, с оглед на което същата е оправомощена да извърши изземването на преписката и да определи нов ревизиращ екип, който да довърши ревизионното производство с издаването на РА. След като решението за изземване на конкретната преписка от първоначално определения ръководител на ревизията е издадено от орган, който притежава правомощия за издаването му, то следва да се приеме, че новоопределеният като ръководител на ревизията орган по приходите, въз основа на решението за изземване на правомощия, притежава съответната материална компетентност.

Съгласно чл. 7, ал. 3 от ДОПК (в редакция в сила към процесния период) определен в закона горестоящ орган може да иземе разглеждането и решаването на конкретен въпрос или преписка от компетентния орган по приходите, съответно от публичния изпълнител, в случаите когато са налице основания за отвод или самоотвод, както и в случаите на трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, и да възложи правомощията по разглеждането и решаването им на друг орган, съответно публичен изпълнител, равен по степен на този, от когото е иззета преписката или въпросът. Следователно законът допуска горестоящ орган да иземе разглеждането и решаването на конкретен въпрос или преписка от компетентен орган по приходите и при изчерпателно изброени хипотези - отвод, самоотвод или трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения. Нормата на чл. 7, ал. 3 от ДОПК е специална и допуска изземване на компетентност само в строго определени случаи, и служи като гаранция, че ревизионните актове се издават при условията на обективност, безпристрастност и законосъобразност.

В случая, видно от представената Заповед № РД-01-709/ 07.12.2020 г. на директора на ТД на НАП – [населено място] / л.163 от делото/, посочена като основание и в Решение № Р-22221719007657-098-001/16.04.2021г. за изземване на разглеждането и решаването на конкретен въпрос/ преписка, лицето А. К. К. – гл.инспектор по приходите – ръководител на ревизията, е с прекратени служебни правоотношения от 31.12.2020 г. , поради придобито право на пенсия, с оглед на което същият е бил в трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, т.е налице са били предпоставките на чл.7, ал.3 от ДОПК, като РА е издаден от компетентни органи.

Настоящият състав намира за неоснователни и оплакванията на жалбоподателя, че при извършването на ревизията, изготвянето на ревизионния доклад и ревизионния акт, както и при издаването на потвърдителното решение на Директора на Дирекция "ОДОП", са допуснати нарушения на принципите на служебното начало, на добросъвестност и право на защита, установени съответно в чл. 5 и чл. 6 от ДОПК, както и че ревизията не е приключила в законоустановения срок.От посочените основни начала на данъчно-осигурителния процес органите по приходите следва да се ръководят

в действията си на всеки етап от регламентираната с ДОПК процедура по установяване публичните вземания и нарушението им действително би довело до незаконосъобразност на извършените действия и издадените актове. В настоящия случай обаче от събраните по делото доказателства не се установява да са допуснати такива нарушения. Обратно - при извършване на ревизията са спазвани всички законови изисквания, като констатациите на проверяващите органи са извършени изцяло на база служебно събраните от тях по съответния ред в хода на ревизията доказателства. Жалбоподателят и бил запознаван с всички действия и актове на приходната администрация и му е предоставена достатъчна възможност да реализира защитата си.

Предвид особеностите на връчването на документи и съобщения в рамките на ревизията, за съществено нарушение на административно-процесуални разпоредби би могло да се счита това нарушение, което е засегнало сериозно правото на защита на ревизираното лице и което, ако не би било допуснато, би довело до различен по съществото си акт. В случая правото на защита на ревизираното лице не е било нарушено. Сроковете за връчване на документи и актове от органите по приходите, визирани в ДОПК са инструктивни и неспазването на същите няма пряко отношение към законосъобразността на установените задължения. Всички процесуални действия са извършени от органите по приходите в сроковете по чл.114 от ДОПК. Издаването на РД и РА след срока по чл.117, ал.1 и чл.119 от ДОПК не е съществено процесуално нарушение и то не води до незаконосъобразност на издадения ревизионен акт, или до неговата нищожност, тъй като сроковете по чл. 117, ал. 1 и ал. 4 и чл.119 от ДОПК са само инструктивни.

С оглед на горното при извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото (л.102-120 от делото). Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА № Р-22221719007657-091-001/26.01.2022г., не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че през м. 02.2019 г. „Интернешънъл Кар Сървисис“ ЕООД е извършило освободени доставки към „Даси Кар“ ЕООД на обща стойност 834 000,00 лв. Предмет на сделките е продажба на земя и сгради, находящи се в Р., [улица]. Същите са подробно описани по площ, местонахождение, предназначение и сума на страници 28 и 29 в РД. С цел удостоверяване реалността по доставките, от жалбоподателя са представени копия от нотариални актове за покупко-продажба на

недвижими имоти, доклади за оценка на недвижими имоти от 25.01.2019 г., изготвени от регистриран оценител на недвижими имоти – Р. И. И. и копия на фактури. Като основание за неначисляване на ДДС е посочен чл. 45, ал. 3 от ЗДДС.

Не се оспорва от страните, че процесните недвижими имоти представляват автосервиз и не отговарят на определението за нова сграда към датата на продажбата им. Имотите, които са обект на прехвърлителна сделка по спорните фактури, са придобити от „Интернешънъл Кар Сървисис“ ЕООД през 2007 г. и 2012 г., като е ползвано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 115 289.24 лв.

Спорът между страните е по въпроса извършените доставки, освободени ли са по смисъла на чл.45, ал.3 от ЗДДС и дали правилно е извършена корекция на ползвания данъчен кредит на основание чл.79, ал.3, т.1 , б.“а“ от ЗДДС, от органите по приходите за процесния данъчен период.

Съгласно чл.45, ал.3 от ЗДДС освободена доставка е и доставката на сгради или на части от тях, които не са нови, доставката на прилежащите към тях терени, както и учредяването и прехвърлянето на други вещни права върху тях. Безспорно е, че недвижимите имоти които са били предмет на сделката през м.02.2019 г. не отговарят на определението за „нови“ по смисъла на §1,т.5 от ДР на ЗДДС.От жалбоподателя не се оспорва, че за продадените недвижими имоти през 2007 г. и 2012 г. е било ползвано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 115 289,24 лв.

Съгласно разпоредбата на чл.79, ал.2 от ЗДДС / в актуалната и редакция/, регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независимата си икономическа дейност е приспаднало данъчен кредит за придобита от него стока в т.ч и недвижим имот, ако при продажбата приложи разпоредбата на чл. 45, ал. 3 от ЗДДС, следва задължително да извърши корекция на ползвания данъчен кредит при придобиването на стоката /в случая недвижим имот/. Корекцията се налага, тъй като лицето, при покупката на имота, е ползвало право на пълен данъчен кредит. Дружеството жалбоподател е извършило доставка на недвижим имот, който се определя винаги като дълготраен актив по смисъла на §1, т. 83 от ДР на ЗДДС, независимо от стойността на придобиване и приспадания данъчен кредит при придобиването и подлежи на корекция, като за определяне на размера на дължимия данък се прилага чл. 79, ал. 3 от ЗДДС.

С оглед на горното правилно органът по приходите е извършил корекция на ползвания данъчен кредит за д.п. м.02.2019 г. като е приложил разпоредбата на чл.79, ал.2 от ЗДДС. Правилно е бил определен и размера на дължимия данък за периода на основание чл.79, ал.3, т.1 , б.“а“ от ЗДДС / в актуалната му редакция/, съгласно който за стоките и услугите, които са или биха били дълготрайни активи, за целите на ал. 1 и 2 лицето дължи данък в размер, определен по следната формула: т.1, б.“а“: за недвижимите имоти, за които при придобиването или изграждането е приспаднал изцяло данъчен кредит, тъй като лицето е възнамерявало да ги използва в рамките на независимата си икономическа дейност само за доставки, за които има право на приспадане на данъчен кредит: $ДД = НДДС \times 1/20 \times БГ$, където: ДД е дължимият данък, НДДС - начислен ДДС при придобиване или изграждане на имота, БГ

броят на годините от настъпване на обстоятелството по ал. 1 и 2, включително годината на настъпване на обстоятелството, до изтичане на 20-годишния срок, считано от началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че имотът не е използван повече от една година след годината на упражняване правото на данъчен кредит. В конкретния случай от значение за доначисляването на допълнителен данък е обстоятелството, че за имотите предмет на сделката осъществена през д.п. м.02.2019 г. е ползван изцяло данъчен кредит при придобиването им през 2007 и 2012 г., като съответно за едните са изминали 12 години от придобиването, а за другите - 7 години до продажбата им. Без правно значение е обстоятелството, че между дружествата страни по сделката е била налице свързаност по смисъла на §1 от ДР на ДОПК.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният РА е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което същият да се остави в сила. Жалбата срещу него, като неоснователна следва да се остави без уважение.

Предвид изхода на спора и разпоредбата на чл.161, ал.1 от ДОПК, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно.

Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви / определени от съда, съгласно лихвен лист, неразделна част от решението/, общо в размер на 79277.19 лв. Предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 6992.17 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Интернешънъл Кар Сървисис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу РА № 22221719007657-091-001/26.01.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], в частта в която е изменен с Решение № 657/03.05.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], с който на дружеството са определени допълнително задължения по ЗДДС за д.п. м.02.2019г. в размер на 63043.50 лв. главница и лихви за просрочие в размер на 16233.69 лв.

ОСЪЖДА „Интернешънъл Кар Сървисис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх.А, офис 2, да заплати на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, сумата в размер на 6992.17 лв./ шест хиляди деветстотин и деветдесет и два лева и

седемнадесет стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок, от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: